

10 februari

“bliksemstralen, stemmen en donderslagen”

Openbaring 4:5

Een heftig tafereel, wat heeft het te betekenen? We bevinden ons in de troonzaal van God, in de nabijheid van de Heilige God, dat moeten we niet vergeten. Maar kunnen we zomaar naderen en tot God gaan? In Exodus 19:17 lezen we een soortgelijke gebeurtenis, maar dan bij de berg Sinai. Het volk was bevrijd en Mozes leidt het volk God tegemoet. Daar ontvangt het volk de wet. De tien geboden zijn Gods woord, de toetssteen voor het leven, daaraan normeert God Zijn en onze heiligheid. We schieten te kort, niemand is in staat die wet te vervullen. Uit anderen teksten, zoals Job 40:4 en Johannes 12:28 blijkt dat het spreken van God voor buitenstaanders klinkt als donderslagen. Dat betekent oordeel, uitsluiting, geen nabijheid.

Wanneer de gemeente straks wordt opgenomen, zoals dat eerder beschreven werd, zal ze verschijnen voor de Rechterstoel van Christus en gebracht worden in het Vaderhuis. Christus is onze bevrijder, Hij leidt ons tot de Here God. Door Christus zullen we getoetst worden (Romeinen 14:10-12, 1 Corinthe 3:13 en 2 Corinthe 5:10), de toetsing zal niet aan de hand van de wet plaatsvinden, maar we zullen op grond van de genade mogen naderen tot God, niet door Mozes, maar door Christus. De wet sluit buiten, de genade nodigt binnen. De toegang is vrij voor een ieder die gelooft.

Op de Utrechtse heuvelrug ligt het plaatsje Doorn. Dit plaatsje is genoemd naar de Germaanse god Donar. Van Donar wordt verteld dat hij zijn hamer naar de aarde wierp. Dat veroorzaakte bliksemstralen en donderslagen, zo leert de mythologie. Willekeurig kon een ieder getroffen worden met de dood als gevolg. Een heel andere boodschap dan de Bijbelse boodschap, die spreekt van God, van Zijn liefde en genade. We mogen Gods woord horen, Jezus is het vleesgeworden Woord.